

ГАЗЕТА
ВETERANІВ ВІЙНИ

З нами Правда, з нами Справедливість, з нами Чесність і Честь

Третій ТОСТ

2024 рік • ЛЮТИЙ • № 3-4 (747-748)

МИ СТАЛИ НА 730 ДНІВ БЛИЖЧІ ДО ПЕРЕМОГИ

Звернення Президента України

СЛАВА УКРАЇНІ!

Я ЗНАХОДЖУСЬ зараз у Гостомелі.

Саме звідси мало розпочатися те саме «взяти Київ і Україну за три дні». Можна сказати одним реченням: два роки тому ми вогнем зустрічали тут ворожий десант; два роки потому ми зустрічаємо тут наших друзів, наших партнерів.

Прем'єрка Італії Джорджа Мелоні, голова G7. Прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо. Урсула фон дер Ляєн, Президентка Єврокомісії. Александр Де Кроо, Прем'єр Бельгії, що головує у Європейській раді. І це символічно і красномовно описує шлях, який ми пройшли за ці два роки, і різницю між 24 лютого тоді й зараз.

Знаєте, мимоволі сьогодні кожен українець згадує той день. І в кожного є своє власне 24 лютого. Унікальний спогад того дня. Як ти прокинувся, хто перший тобі написав «Як ти?», кому першому ти подзвонив, кого ти обійняв міцно, що сказав тоді своїм найближчим людям. І найважливіше – що ти зробив далі.

Мільйони різних історій, але в багатьох є схожий епізод. Це вибір, який зробили українці різного віку, різних професій, із різних регіонів. І який поєднав людей спочатку в чергах до військкомату, а далі – в одному окопі на лінії фронту. Щоб захищати країну. І всі ті, хто залишився, аби працювати в країні. Хто поїхав, хто потім повернувся.

І так уже два роки. Ми стали на 730 днів ближчі до перемоги. Хтось чекає на якогось віщуна, що сказав би, коли вона настане, а мільйони українців просто пам'ятають слова Кобзаря: боріться – поборете! І слідує цьому вже

730 днів самовідданості та відваги. Вони гартуються на сході, на півдні й півночі, на всіх напрямках, де б'ються наші воїни. 730 днів стійкості та витримки. Вони стоять опорами в усіх цивільних містах і селах. І сьогодні кожен із нас подзвонить своїм. Почути рідні голоси, побажати одне одному те, чого так чекаємо. І сьогодні кожен із нас, на жаль, має про кого помовчати. І шанувати пам'ять. І всі разом ми схилиємо голови. 730 днів болю.

Але водночас 730 днів надії. На найвищу справедливість, яка полягає в тому, що у всіх нас різні історії початку війни, але має бути єдиний фінал цієї війни і буде – перемога. І, згадуючи все, що пройшли за ці два роки, розумієш: інакше бути не може. Згадуючи, що вже зробили українці, знаєш: ми точно зможемо. Нам під силу.

Нам вдасться. І тут, у цьому місці, якнайкраще розумієш: може не витримати метал, але не українці. Можна спалити літак, але неможливо знищити мрію. Мрію, з якою 730 днів кожен з нас засинає і прокидається, з якою засинає ти, ви, усі ми, усі наші громадяни, усі українці.

Народ, який вистояв у перші три дні. І не впав на четвертий. І виборів п'ятий день. А далі – місяць. А далі – шість місяців. І ось тепер – два роки. Битви за свободу. Битви за життя, яку героїчно ведуть неймовірні люди, до яких я завжди промовляю у зверненнях: «Великий народ великої країни».

Неймовірно пишаюся я кожним і кожною. Я захоплююся кожним і кожною. Вірю в кожного й в кожную. Будь-яка нормальна людина хоче, щоб війна закінчилась. Але ніхто з нас не дозволить, аби закінчилась Україна наша.

Саме тому до слів «завершення війни» ми завжди додаємо «на наших умовах». Саме тому біля слова «мир» завжди звучить «справедливий». Саме тому в майбутній історії біля слова «Україна» завжди стоятиме слово «незалежна». Боремося за це. Вже 730 днів нашого життя. І переможемо. У найкращий день нашого життя.

Я дякую всім нашим воїнам. Дякую нашому народу. І всім у світі, хто стоїть поруч із нами та правдою.

СЛАВА УКРАЇНІ!

24 лютого 2024 року.

35 РІЧНИЦЯ ВИВЕДЕННЯ ВІЙСЬК З АФГАНІСТАНУ

Після другої світової війни громадяни України вимушено брали участь у війнах і конфліктах на території 30 держав. Наймасштабнішою, протягом десятиріччя, була Афганська війна, яка призвела до значних втрат для України: 3360 військових з України загинули й пропали безвісти в 1979–1989 р.р., від її наслідків у працездатному, продуктивному віці померло в десять разів більше учасників бойових дій в Афганістані.

Учасники бойових дій на території зарубіжних держав, кількість яких складає в Україні більш як 200 тисяч осіб, створили громадські організації та активно діють у громадянському суспільстві країни.

Українська Спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) – найбільш потужна громадська організація ветеранів, що створена в Україні 1990 року і має близько 120 тисяч членів, які об'єднані в 25 обласних, 718 міських й районних, 1096 первинних осередках.

За більш як 30 років Спілка пройшла тернистий шлях свого становлення і набуття авторитету. Зроблено багато.

УСВА має великий досвід системної роботи у низці напрямів гуманітарної діяльності, досвідчених фахівців, відданих державі.

Ветерани війни взяли під свою опіку родини загиблих воїнів. За підтримки УСВА всі діти загиблих отримали освіту і перше робоче місце. В Україні створено потужне Меморіальне поле, до складу якого ввійшли 560 пам'ятників і меморіалів у всіх територіальних центрах. УСВА ініціювала освоєння передових світових технологій протезування.

Державні органи влади та органи місцевого самоврядування

мають можливість спиратися на УСВА як на реальну важливу ланку громадянського суспільства.

Ветерани Афганської війни, учасники бойових дій на території інших держав вважали, що їх війна була останньою в житті українців.

24 лютого 2022 року війна вломила до кожної української домівки, зруйнувала наше звичне життя, перекреслила всі плани, задуми, надії на щасливе майбутнє дітей і внуків.

Але агресор фатально прорахувався. Перед його варварськими діями не встали на коліна ні воїни, ні ветерани, ні молодь України. Кожний знайшов своє місце у справі захисту Вітчизни.

Спокійно, без порожніх мітингів, тривалих зібрань і демонстрацій, без проплачених «флеш-мобів» ветерани війни, учасники бойових дій, члени Української Спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) включилися до ратної праці. Незважаючи на непризований вік, далеко не кращий стан здоров'я, ветерани поповнили лави Сил оборони України, резерву Збройних Сил України і підрозділів територіальної оборони, активували волонтерську діяльність. Місцеві організації УСВА стали ініціаторами створення громадських формувань сприяння захисту територій і громадського порядку на них. Допомога родинам ветеранів була і залишається важливою ділянкою роботи.

Ветерани Афганської війни були першими добровольцями, які давали відсіч противнику, впродовж усієї війни передають свій бойовий досвід молоді, беруть активну участь у волонтерській роботі.

(Закінчення на 2-й стор.)

НОВА ВETERANСЬКА ПОЛІТИКА – серед головних напрямів дій уряду

Нова державна ветеранська політика визначена серед головних напрямів Плану пріоритетних дій уряду на 2024 рік, який затверджено під час засідання Кабінету Міністрів України 16 лютого.

ЯК ЗАЗНАЧИВ Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль, це один із ключових документів для роботи Кабінету Міністрів і центральних органів виконавчої влади. «План дій уряду – це про те, як зробити Україну сильнішою, як посилити нашу армію, забезпечити стійкість економіки, наблизити перемогу та продовжити відновлення».

План дій уряду містить майже 450 завдань. Це законопроекти, програми, постанови.

Відповідно до документу, Мінвeterанів визначено відповідальним за виконання 12 пунктів, серед яких: – розроблення законопроекту про основні засади державної ветеранської політики;

– надання підтримки ветеранам війни та членам їх сімей шляхом запровадження на всій території України інституту помічника ветерана у системі переходу від військової служби до цивільного життя;

– автоматизація процесів отримання інформації для надання статусу члена сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України та особи з інвалідністю внаслідок війни;

– завершення відновлення сучасного центру психологічної допомоги та адаптації для ветеранів війни, членів їх сімей у Бородянці з унікальною науково-практичною складовою та надання цим цент-

ром послуг з психологічної допомоги;

– забезпечення житлом ветеранів війни, осіб, які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, членів сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України;

– надання безоплатної психологічної допомоги ветеранам війни та членам їх сімей;

– запровадження експериментального проекту розвитку системи рекреаційного відновлення ветеранів війни;

– розвиток адаптивних видів спорту для ветеранів війни;

– проектування та будівництво Національного військового меморіального кладовища;

– розвиток і підтримка підприємницьких ініціатив серед ветеранів війни та членів їхніх сімей.

Донецька область

● КРАМАТОРСЬК

За повідомленням сайту Краматорської міськради, у місті відзначено 35-у річницю виведення військ з Афганістану і вшановано учасників бойових дій на території інших держав.

АФГАНСЬКА ВІЙНА – остання з великих імперських авантур СРСР. На жаль, росія, як правонаступник СРСР, так і не зробила висновків – тепер вона прийшла з війною в Україну.

Попри все, ветерани війни в Афганістані, починаючи з 2014 року, використовують той досвід для захисту територіальної цілісності України, діляться ним із сучасними захисниками. Чимало з них проявили себе в АТО, ООС і продовжують боронити державний суверенітет під час повномасштабного вторгнення.

Київ

● ДЕСНЯНСЬКИЙ РАЙОН

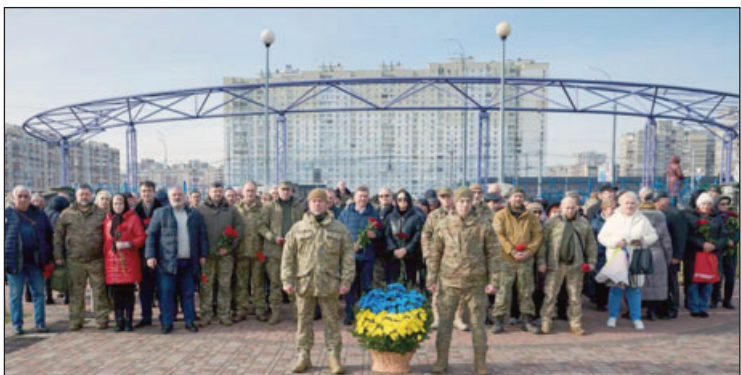

Деснянська спілка ветеранів Афганістану першою в столиці розпочала заходи із вшанування учасників бойових дій на території інших держав. За багаторічною традицією місцем зустрічі воїнів-інтернаціоналістів є Молодіжний парк.

У ЦЕРЕМОНІЇ вшанування пам'яті загиблих воїнів взяли участь: заступник голови Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації Микола Загуменний, депутат Київради Юрій Зубко, голова УСВА Герой України Сергій Червонописький, голова Київської СВА Микола Гончаренко, голова Деснянської районної спілки ветеранів Афганістану Валерій Передрій, голова районної спілки ветеранів російсько-української війни Олег Нишпор, воїни-інтернаціоналісти, ветерани російсько-української війни, члени сімей загиблих, громадські активісти. Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять полеглих воїнів і поклали квіти до пам'ятника. Активістів ветеранського руху нагороджено відзнаками району і громадських організацій.

У Деснянському районі діє добровільче формування територіальної громади, де командир і багато бійців – ветерани Афганської війни.

Євген ШВАБ. Фото автора.

● ДАРНИЦЬКИЙ РАЙОН

35 РІЧНИЦЯ ВИВЕДЕННЯ
ВІЙСЬК З АФГАНІСТАНУ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Стали першими Героями України, які загинули, захищаючи Батьківщину, заступник голови УСВА О. Міхнюк, авторитетні ветерани, члени УСВА І. Момот, В. Примаченко. Вищою нагородою Героя України відзначено подвиг бойового медика сучасної війни, ветерана війни в Афганістані О. Слесаренка.

Захищаючи Батьківщину, став повним кавалером, Лицарем ордена Богдана Хмельницького Ю. Беляков, який, незважаючи на втрату руки у бойових діях в Афганістані, добровільно вступив до лав Збройних Сил України, відважно і вмільо керував військовими підрозділами, застосовував свій афганський бойовий досвід. І зараз, звільнений за станом здоров'я, Ю. Беляков виступив з ініціативою та очолює підготовку населення до національного

спротиву в Закарпатській області.

За заслуги у захисті Батьківщини багато ветеранів Афганської війни отримали державні нагороди, а також відзначені відомчими нагородами, почесними грамотами та подяками командирів військових частин за волонтерську діяльність, культурологічну і психологічну підтримку особового складу передових підрозділів.

День вшанування учасників бойових дій на території інших держав щороку відзначають 15 лютого. Цей день було встановлено Указом Президента від 11 лютого 2004 року і приурочено до завершення виведення військ колишнього СРСР з Афганістану.

Ветерани війни з вдячністю добре пам'ятають слова, якими Президент України Володимир Зеленський у попередні роки вшанував пам'ять воїнів, загиблих на території інших держав: «Ми ніколи не забудемо наших земляків, які

загинули на чужих землях у минулі десятиліття. Всі вони були нашими співвітчизниками, українцями. А ми своїх не забуваємо. І ніколи не залишаємо своїх».

Глава держави неодноразово висловлював повагу ветеранам локальних збройних конфліктів, які і нині використовують свій досвід для захисту України від російських загарбників на полі бою або в інший спосіб активно допомагають обороні нашої держави.

У ці лютові дні в усіх містах і селах України традиційно проходять урочисті заходи. І 15 лютого 2024 року відбулися церемонії покладання квітів до меморіалів воїнам України, полеглим у Афганістані.

Разом ми – сила! Перемога буде за нами!

З щирою повагою,

Сергій ЧЕРВОНОПИСЬКИЙ,
голова УСВА.

Миколаївська область

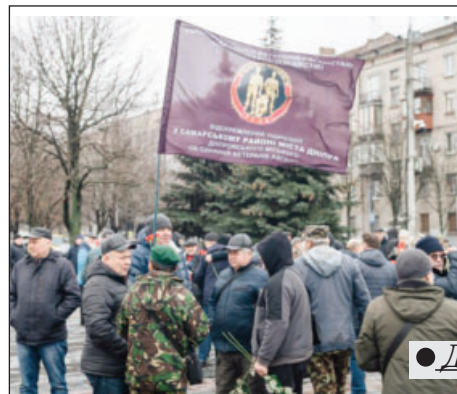

● МИКОЛАЇВ

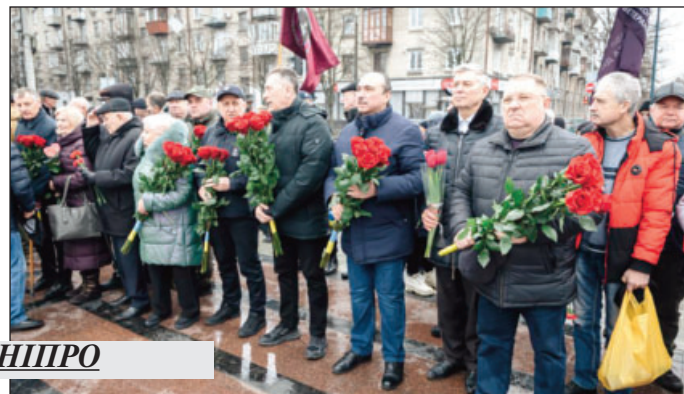

● ЮЖНОУКРАЇНСЬК

Дніпропетровська область

● ДНІПРО

● ПОКРОВСЬКЕ

Волинська область

● РАТНЕ

За доброю традицією представники Ратнівської районної організації ВОО УСВА відвідали матір загиблого в Афганістані Петра Штика у селі Самари.

ЗА СПРИЯННЯ Волинської обласної спілки ветеранів Афганістану відбулися чергові дві поїздки в зону бойових дій в район Херсона. Відвезли плавзасоби, евакуаційні возики та інше матеріальне забезпечення. Також у Донецьку область в зону бойових дій доставлено автомобілі та продукти харчування, матеріали, необхідні для фортифікаційних споруд. На зворотньому шляху доставлено чотири автомобілі для подальшого їх ремонту й повернення на передову.
Григорій ПАВЛОВИЧ, голова ВОО УСВА.

НА ЗУСТРІЧІ, яка відбулась в місцевому ліцеї, лунало чимало спогадів, добрих слів, й кожному з нас було важко стримувати сльози, дивлячись на стареньку згорьовану матір.

15 лютого до пам'ятника воїнам-«афганцям» прийшли учасники бойових дій, представники Ратнівської селищної ради, громадськість. Цього дня ми поділяємо весь біль з тими, хто втратив на цій війні своїх близьких, і віддаємо шану всім учасникам тих подій. Ми молимося за здоров'я воїнів-«афганців», за наших захисників, які відстоюють територіальну

цілісність і незалежність України у війні з російськими окупантами. Дружнього братерського плеча, здоров'я, добра, миру та злагоди вам, шановні наші воїни. Слава Україні! Героям слава!
Сергій ФІЛІПЧУК, голова Ратнівської районної ОСВА.

Рівненська область

● РІВНЕ

15 лютого біля пам'ятника загиблим в Афганістані зібралися кілька сотень людей, і це не тільки учасники тих буремних подій, а й громадськість міста, представники місцевої влади.

НА ЗАХОДАХ були присутні голова Рівненської обласної ради Андрій Карауш, перший заступник голови обласної військової адміністрації Сергій Подолін, заступник міського голови м. Рівне Євген Іванішин, директор департаменту соціальної політики РМР Олена Петрик, представники різних силових структур. Влада області та міста заповнила в беззаперечній підтримці сімей загиблих, померлих, осіб з інвалідністю внаслідок війни і пообіцяла надалі вишукувати матеріальні ресурси для допомоги цим категоріям.

Пам'ятні медалі «35 років виведення військ з Афганістану» вручено членам Рівненської міської організації УСВА, які сьогодні зі зброєю в руках захищають нашу державу. Замість тих, хто перебуває на фронті, нагороди отримували їхні дружини або діти.

Напередодні в приміщенні РМО УСВА відбулася традиційна зустріч сімей загиблих з керівництвом

міста. Начальник управління соціальних гарантій та розвитку соціальної сфери Анна Ігнатова, начальник відділу виконання місцевих програм та розвитку соціальної сфери Ольга Міцкевич розповіли про комплексну міську програму «Турбота», в якій збережено і навіть збільшено на 2024 рік виплати з міського бюджету для цієї категорії осіб: кожна сім'я загиблих отримує одноразову грошову допомогу до 15 лютого в розмірі 10000 грн, а також щомісяця отримуватимуть по 1000 грн на погашення комунальних послуг; особи з інвалідністю внаслідок війни та члени сімей померлих УБД отримують з бюджету до 15 лютого одноразову матеріальну допомогу в розмірі 800 грн.

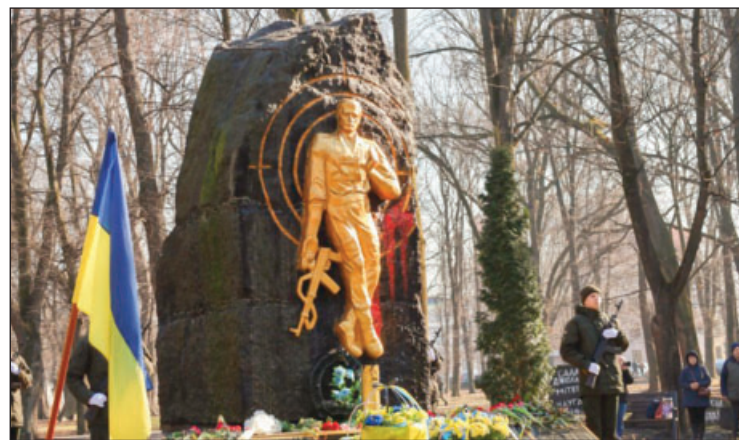
І саме цього дня було придбано і передано в присутності сімей загиблих та активістів РОО УСВА одному з підрозділів Збройних сил України невеличкий рій з п'яти FPV дронів, які одразу ж було відправлено на фронт. Члени РОО УСВА і надалі продовжують збір коштів для допомоги захисникам України.

Сергій ЗІНИЧ, голова РОО УСВА.

● ДУБНО

● ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Одеська область

● ЧОРНОМОРСЬК

● ОДЕСА

● КІЛІЯ

Житомирська область

● ЖИТОМИР

● БЕРДИЧІВ

● ХЕРСОН

● ЛЬВІВ

До 35-ї річниці виведення військ з Афганістану воїнам-«афганцям» і членам сімей загиблих, які мешкають у громаді й перебувають на обліку у відділах соціального захисту, місто виплачує матеріальну допомогу. Загалом кошти отримують 1209 людей. На ці виплати передбачили 1,5 млн грн.

ЯК ПОВІДОМИЛИ в управлінні соціального захисту Львівської міської ради, одноразову матеріальну допомогу отримують:

- учасники бойових дій, таку допомогу отримують 728 воїнів по 1 тис. грн;
- люди з інвалідністю першої групи, таких 8 і отримують вони по 3 тис. грн;

Львівська область

● БОРИСЛАВ

- люди з інвалідністю другої групи, у Львівській МТГ мешкає 171 воїн – їм виплатять по 2 тис. грн;
- люди з інвалідністю третьої групи, таку допомогу отримають 213 осіб по 1,5 тис. грн;
- члени сімей загиблих (померлих), таку допомогу отримують 88 осіб по 1 тис. грн;

– мама загиблого отримає 5 тис. грн.
Ця допомога від міста є щорічною, її виплачують у межах Комплексної програми соціальної підтримки окремих категорій громадян.

● КАМ'ЯНКА-БУЗЬКА

Сумська область

● ГЛУХІВ

● СУМИ

● ШОШКА

Полтавська область

● ГРЕБІНКА

● ЛУБНИ

Тернопільська область

● ЧОРТКІВ

● ТЕРНОПІЛЬ

● ТЕРЕБОВЛЯ

Хмельницька область

● ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

● ТЕОФІПОЛЬ

До Новичівського сільського клубу завітали учасники бойових дій на території інших держав – члени Шепетівської спілки ветеранів Афганістану Олександр Васильович Гуринович і Віктор Якович Черноус.

НА ЗУСТРІЧ з ветеранами прийшли працівники культури сіл Новичів, Жолудок, Поляни. Гості ділилися спогадами, розповідали про волонтерську діяльність ветеранів. Нині «афганці», як і більшість українців у пору великої війни з росією, ще більше згуртовуються, аби пришвидшити перемогу над ворогом.

Валентина ОГОРОДНИК, бібліотекарка Новичівської сільської бібліотеки.

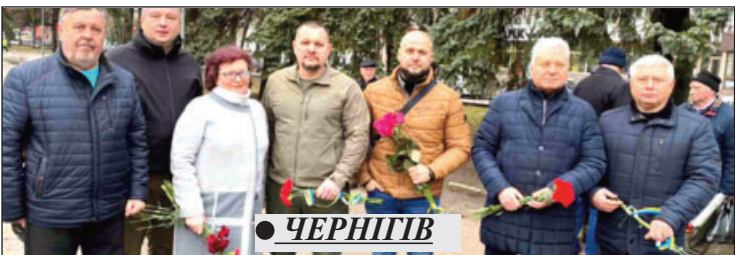

● ШЕПЕТІВКА

Чернігівська область

● НІЖИН

● ЧЕРНІГІВ

● ПРИЛУКИ

Чернівецька область

● ЧЕРНІВЦІ

● ГЛИБОКА

Кіровоградська область

● КРОПИВНИЦЬКИЙ

● ОНУФРІЇВКА

● ЗНАМ'ЯНКА

Харківська область

● ХАРКІВ

Вийшло з друку нове видання «Біль пам'яті Слобожанщини» у доповненій другій редакції.

У МУЗЕІ-ДІОРАМІ «Війна в Афганістані. Як це було» 26 грудня 2019 року відбулася презентація книги Михайла Бикова «Біль пам'яті Слобожанщини», присвяченої харків'янам і мешканцям Харківської області, які загинули під час війни в Афганістані у період 1979–1989 р.р. Її було видано за підтримки Громадської організації «Харківська міська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів)». Перший тираж роздали членам родин загиблих і закладам середньої освіти Харкова, але, на превеликий жаль, на усіх охочих книги не вистачило.

У рамках підготовки до 35-річчя виведення військ з Афганістану, увічнення пам'яті про загиблих, збереження правдивої історії нашої країни та зміцнення у суспільстві авторитету ветерана, міська спілка ветеранів Афганістану за підтримки Харківського міського голови Ігоря Олександровича Терехова і директора департаменту роботи з громадськими об'єднаннями Харківської міської ради Нікити Олександровича Стеріна було надруковано книгу у другій редакції. Від попереднього нове видання відрізняється більш повною та уточненою інформацією в біографіях деяких загиблих, крім того, було з'ясовано нові факти, виправлено неточності й помилки. Пошукова робота триває і нині.

Тож треба звернути увагу на той факт, що книга надрукована в складний час, але, незважаючи на все, місцева влада та міський голова Ігор Терехов дуже уважно ставляться до ветеранів і допомагають у вирішенні їхніх проблем і важливих питань.

Книгу «Біль пам'яті Слобожанщини» у новій редакції отримують члени родин загиблих, учасники бойових дій, інваліди війни, заклади середньої та вищої освіти міста.

ПРЕС-СЛУЖБА ХМСВА.

● НОВА ВОДОЛАГА

● ВАЛКИ

Київська область

● ВАСИЛЬКІВ

● ПЕРЕЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

● СЛАВУТИЧ

● ЗАПОРІЖЖЯ

Вінницька область

● ВІННИЦЯ

● ХМІЛЬНИК

Черкаська область

● ЧЕРКАСИ

● ЗВЕНИГОРОДКА

Храм душі нашої

УРОК ДІЄВОЇ ЛЮБОВІ

ІСТОРІЯ – це не тільки набір інформації, навіть не тільки набір досвіду, це ще постійна боротьба за пам'ять. Бо без належної пам'яті вікопомні події не стануть для нас ані досвідом, ані інформацією, а просто згинуть в забутті.

Саме збереження пам'яті стало одним з напрямів просвітницької роботи Української Спільноти ветеранів Афганістану. В містах, селищах, районах України були облаштовані пам'ятні дошки, музейні кімнати, тематичні виставки і фундаментальні пам'ятники на спомин про загиблих в Афганістані краян. А ще у багатьох містах було збудовано, відремонтовано та облаштовано християнські храми як місце для особливих молитв і пам'ятних зібрань родин загиблих і ветеранів військових дій. Серед них особібно стоїть Воскресенський храм пам'яті загиблим та ветеранам Афганістану в Києві. Навпроти храму – головний пам'ятник загиблим в Афганістані, а на подвір'ї – Стіна пам'яті уже полеглих за Батьківщину з 2014 року ветеранів-«афганців». Усе це собою являє своєрідний меморіальний комплекс пошани й пам'яті. А ще це місце зустрічей, спілкування, планування соціальних проєктів і місце тихої молитви за своїх.

Якось у спілкуванні з журналістом одного з українських видань отримав несподіване запитання, мовляв, ви священник, який тісно співпрацює з ветеранськими організаціями, і кругом вас тільки

війна та військова тематика. Проте і тоді й зараз маю одну й ту ж відповідь: «Навколо мене не війна і не військова тематика, а навколо мене любов, любов, любов». Більше того, звершуючи своє служіння вже понад десять років в Афганському храмі, не перестаю вчитись у ветеранів любові. Адже саме вони, об'єднані «афганці», через любов забезпечили вищою освітою усіх осиротілих дітей своїх полеглих побратимів. Саме братерською любов'ю вони не полишали і не полишають своєю увагою та посиленою допомогою батьків, котрі втратили дітей в Афганістані. Саме братерством не полишають один одного в лікувальних і реабілітаційних питаннях і проблемах. Саме любов'ю до ближнього та до своєї рідної країни ветерани-«афганці» одними з перших в числі добровольців стали на захист територіальної цілісності України, одними з перших стали військовими інструкторами та бойовими учителями.

Хтось назве багато мотиваційних причин цієї діяльності, поступків і подвигів, а ми, по-біблійному, вкажемо на одну причину – любов один до одного, до своїх, до Батьківщини, до Бога. І нині попри уже поважний вік велика кількість ветеранів-«афганців» стоять на пе-

Сергій ЮЩИК з членами евакуаційної команди.

редових позиціях захисту України. Це і є головний урок, урок дієвої любові, котрий ми усі завоюємо від ветеранів.

Найважливіше, що ветеранське братерство не декларативне, не ілюстраційне, а живе та дієве. І настільки дієве, що своїм прикладом не лише байдужим нікого з тих, з ким зустрічається на життєвій дорозі. Можемо свідчити, що волон-

терська та благодійницька парадіяльна діяльність Воскресенського храму пам'яті загиблим та ветеранам Афганістану породжена не тільки християнською совістю, а й чуйним ветеранським завзяттям: там солдатам засобами захисту треба допомогти, там діти в дитбудинку недалеко від фронту – треба провідати з гостинцями, там є можливість полонених поря-

тувати, там загиблих можна забрати з поля бою. Всі ці живі ініціативи лунають з вуст тих, чия війна, здавалось, закінчилася понад 35 років тому.

А ще, окремо, неocenним є досвід самого ветеранського життя: життя з наслідками мінно-вибухових травм, досвід користування протезами протягом десятиліть, досвід постійної боротьби за гарантії соціальної справедливості.

Озираючись на десятиліття плідної співпраці та дружби, нині можна стверджувати, що нас поєднала благоговійна пам'ять про полеглих, як в Афганістані так і на сході України, нас поєднала молитва за захисників Батьківщини, нас поєднала тисячі кілометрів волонтерських доріг. А з 2023 року нас об'єднав воєнний досвід, оскільки на постійній основі як член Благодійного фонду на підтримку захисників Батьківщини імені гетьмана Петра Калнишевського несуч чергування на посту бойового медика евакуаційної команди на передових позиціях Сил оборони України. Цей досвід чергування та медичних виїздів під гуркіт артилерійських систем відкривають по-новому глибину ветеранської посмішки, погляду, слів і навіть мовчанки.

Вітаючи з 35-ю річницею виведення військ з Афганістану, молимо Милосердного Бога подарувати перемогу українському воїнству та дякуємо ветеранам за подвиг і приклад життя.

ФІЛОСОФСЬКЕ «знайди/пізнай себе» у часі війни потрапляє в зону активної турбулентності й прискорення. Кожен свист боеприпасу та його удар в землю змінює не тільки показники пульсу і кровотоку, змінює відчуття часу, емоцій, реакцій, висновків. Одним словом – моментальне оглоблення особистості. У цей секундний момент, по часу і якості, як у спалаху фотокамери, бачиш себе. За мить усе не розглядиш, але звичний кут зору самопізнання починає змінюватись. І чим більше цих прильотів-спалахів, тим більше починаєш бачити себе. Звичайно, можна легко повернутись в звичне русло життя, забувши слух, думку, свідомість великою кількістю мату та озлобленості, вулканічним викидом мускулітності, проте ти все одно, на мить, бачиш себе.

Це не драматичне майоріння «всього життя перед очима». Ні. Це мить, коли побачив не стрічку запам'ятованих моментів життя, а побачив себе: немічним, зляканим, беззахисним, самолюбивим і марнославним. Нагим. У броньжилеті, обвішаним турнікетами та аптечками, але нагим. Незодягненим анічим, ніякою чеснотою, ніякою доброю справою.

«Пізнай себе», миючи підлогу від крові після пораненого молодого хлопчини.

«Пізнай себе», коли в одному з пакетів з полеглими героями у когось досі в кишені грає весела музика телефону – рідні намагаються додзвонитися.

«Пізнай себе», коли легко, без компасів та навігації, можеш по зареву вечірнього неба чітко показати рукою, де знаходиться передмістя Бахмуту.

«Пізнай себе», коли за кермом автомобіля більше вдивляєшся в небо, аніж на дорогу, бо на дорозі тільки ями, а згори смертоносні дрони.

«Пізнай себе», коли максимум 5 км від поля бою до медпункту, а з пораненням можеш добиратися

або 15 хв, або цілу добу, інакше ніяк...

У світлі цих спалахів якими смішними тоді виглядають політичні дебати, новинні стрічки, якісь місцеві розбірки, соцмережеві таврування та собачення. У світлі цих спалахів починаєш помічати різницю інтересів: в тилу ти хочеш дивитись на інших, а тут – бачиш себе.

Які дивні дебати – хто український українець, хто винен 300 років тому, в кого де були знайомі.

Друзі, тут артилерійські снаряди не з XVII століття... Тут вони реальні, сучасні, гарячі, вбивчі...

Невже не зрозуміло, що «іскандери» поставили крапку і почалась нова історія. Історія не слів, а вчинків.

Цікаве місце віри теж тут. Віра не змінює траєкторію боеприпасу, ти ж не у всесвіті Marvel. Закони фізики і балістики тут можуть бути спотворені тільки певною неточністю, бо просто не поцілили у тебе.

Так от. Віра на війні... Це віра нагого. Це радше одяг нагого. Це броня беззахисного. Бо все одно страшно. Не прописом «страшно», а оціпенінням дихальних шляхів, онімінням ніг, аритмією серця, розгубленістю дій, забу-

ЗАПИСКИ З ПОТЯГУ КРАМАТОРСЬК-КИЇВ

ванням простих завчених алгоритмів цих дій, пустотою думок у голові, панікою рухів, бажанням схватись та уникнути, зрештою, яскраво вираженою тошнотою... але вірою у Всесильного Бога ти не знімаєш страх, а перевершуєш його бажанням допомогти. Проблем і негараздів може бути купа, проте вірою в Справедливого Бога ти не дозволяєш собі «волинити» від обов'язків, навпаки, робиш і за «того хлопця». І, найважливіше, вірою ввіряєш в руки Божі тих, кого любиш, а сам живеш впевненістю у безсмерті, удостоєне Христом.

Тут працює тільки твій власний особистісний досвід віри. Такий досвід дозволяє тобі бути вищим базових інстинктів самозбереження. Ніяка політична доцільність, жодні лозунги і гасла, ніяка мрія про стабільне матеріальне благо не відмінюють інстинкт самолюбства. Тільки власний досвід вміння бути перед Богом вивисує тебе.

Це ж стосується активних інтернет-прихожан. Любі мої, в одному окопі будемо, один одного прикривати будемо, один одного рятувати будемо. От тільки чи можу я бути впевненим у тобі, якщо твоя мотивація тільки на рівні інтернет-баталій або базарних дискусій.

У перші поїздки до зони бойових дій хотілося привезти побільше фото. Щоб і в тилу безпосередньо показати наслідки війни. Проте зараз інше відчуття. Що розповідати про війну? Рашистська військова тактика проста: вогневий вал артсистем, руйнація всього, що є, потім дронний терор, потім штурмові групи і розстріл вцілілих. І все. Ані не все. Ще телевізор, інтернет-пропаганда, засмічення чат-

Часів Яр, лютий 2024 року.

груп пророцтвами, маніпуляціями, страхами і т.п.

Для рашистської армії немає різниці, де це робити: чи на Донбасі, чи на Волині, на Харківщині чи біля Ужгорода. Артилерійський вал, штурм, розстріл. А потім картинка асвабадження і не всьо так адназначна. Вони це роблять, бо можуть. Можуть і хочуть. А щодо фото, то в місті все одно немає жодного цілого будинку, попри те, що до лінії бойового зіткнення ще пара кілометрів. Немає що фотографувати. Суцільна руїна.

...А ти нагий і дивишся на себе... Що в тобі? Де твої цінності? Що мотивує тебе? У чому черпаєш силу й наснагу?

Тут хочеться дивитися на себе. Тут хочеться спочатку перемогти себе-слабака, тут хочеться лишитись вищим. А там? У тилу знову вглядієшся в іншого: не так говорить, не так вірить, не в ту церкву ходить, не таке минуло було, не з тим дружить... Стоп. Пізнай себе. Почни з себе. Не лій своїми чобітьми на територію іншої особистості. Почни з себе.

Рація говорить про те, що є 200 і 300... Ти можеш і далі не помічати війну, вдивляючись в іншого, шукаючи в ньому огріхи та ворожість. Але реальність повертає знову до себе: в тебе вистачає сміливості допомогти? Бо ти нагий. А поміч тільки від Бога.

Третя ротація двотижневих волонтерських відряджень. Що можна сказати? Допомагайте Силам оборони України, підтримуйте родини полеглих героїв, моліться за всіх воїнів, не скигліть про тимчасові труднощі, не дозволяйте страхам з'їдати вас, не впускайте ненависть у серце, не шукайте ворогів серед сусідів, бо допоки будемо сперечатись, хто кращий українець, а хто ні, то можемо втратити предмет спору.

Честь захисникам. Вічна пам'ять полеглим. Мудрості тим, хто в тилу.

Сергій ЮЩИК, волонтер, настоятель Афганського храму, проректор Київської духовної академії і семінарії.

Закарпатська область

● УЖГОРОД

● ХУСТ

Спорт

ЦАРИЧАНКА

У залі Дитячо-юнацької спортивної школи Царичанської селищної ради Дніпропетровської області відбувся відкритий турнір з футболу, присвячений 35-й річниці виведення військ з Афганістану та вшануванню пам'яті загиблого воїна-«афганця» Владислава Яремька.

У ЗМАГАННЯХ взяли участь шість команд: Царичанської селищної ради «Мир», працівників місцевого відділення поліції, збірна «Оріль» («Незламні»), «Суламита» (Християнська церква) міста Кам'янське, ФК «Орлик» (Кобеляцька ОТГ, Полтавщина), ФК «Агромакс» (с. Цибульківка). Третє місце посів ФК «Мир». У фінальній грі команда «Агромакс» виборола друге місце, пропустивши вперед ФК «Оріль», яка і стала переможцем.

Церемонію нагородження провів голова Царичанської організації ветеранів війни в Афганістані «Захист» УСВА, учасник російсько-української війни Віталій Шаповал.

ГАДЯЧ

До Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав у спортивній залі Гадяцького вищого професійного аграрного училища проведено благодійний турнір Великобудущанської громади з футболу.

ВІДКРИВ змагання директор училища Заслужений працівник освіти України Олександр Мигаль. Голова Великобудущанської територіальної громади Микола Шаблій говорив про важливість традиційного проведення турніру з метою вшанування учасників бойових дій на території інших держав, а сьогодні – ще й з благодійною метою.

Серед присутніх – голова Гадяцької районної організації УСВА Микола Фісун: «Радий бачити знову знайомі обличчя, бо такий турнір проводиться не вперше. Дякую командам, що зіб-

ралися й долучилися до заходу. Сьогодні це й підтримка для тих, хто захищає нас у теперішній війні».

Перемогу святкувала команда Липоводолинської громади, на другому місці футболісти Гадяцької громади, на третьому – Великобудущанської громади.

Учасники та уболівальники мали змогу придбати оригінальні футболки українських футболістів Михайла Мудрика (придбали за

10000 грн), Руслана Малиновського і Владислава Ваната з автографами.

Загалом вдалося зібрати 16790 гривень. Ці кошти передадуть для придбання автомобілів для захисників із Великобудущанської громади Віктора Краснолуцького і Володимира Діденка.

Дякуємо всім за участь та допомогу. Спільними зусиллями ми наближаємо нашу Перемогу!

ЛУЦЬК

ЦІ ЗМАГАННЯ стали традиційними і вже кілька років поспіль гуртують спортсменів з різних видів единоборств із різних клубів. Нині у поєдинках представляли свої сили 178 бійців із восьми спортивних клубів Волині, які виборювали звання чемпіона у розділах Борня 2 (повний контакт) і Забава (обмежений контакт).

Головними організаторами змагань стали департамент молоді та спорту Луцької міської ради, Луцький національний технічний університет, Волинська обласна організація Української Співки ветера-

У спорткомплексі ЛНТУ відбувся щорічний Всеукраїнський турнір з козацького двобою, присвячений пам'яті відомого тренера, майстра единоборств Сергія Трикоза, який виховав не одне покоління спортсменів.

нів Афганістану та Федерація козацького двобою міста.

Учась у відкритті змагань взяв народний депутат України, заступник голови Наглядової ради ЛНТУ В'ячеслав Рубльов.

Привітала спортсменів й побажала яскравої і впевненої перемоги кожному ректор ЛНТУ Ірина Вахович. Вона закликала молодь перемагати самих себе, вдосконалюючись та прагнучи нових особи-

стих висот, а в поєдинках проявити натхнення й наполегливість, яку в юних спортсменів вкладають батьки, тренери й наставники.

Долучилися до привітань директор департаменту сім'ї, молоді та спорту Луцької міської ради Володимир Захожий, заступник голови Волинської обласної спілки ветеранів Афганістану Григорій Павлович та заступники Микола Онішук і Олександр Сладковський.

Привітав учасників турніру, присвяченого видатному тренеру, організатору змагань, доцент кафедри фізичної культури, спорту та здоров'я ЛНТУ і президент Федерації козацького двобою міста Луцька Олександр Панасюк. Він побажав спортсменам безкомпромісних поєдинків і якомога швидшої перемоги нашої державі.

За першість боролися юні спортсмени із Волинського обласного спортивного клубу «Магістр», регіонального клубу рукопашного бою «Інсайт», клубу спортивного карате «Волинь», клубу кікбоксингу «Форма», спортивних клубів «Воїн», «Фенікс», спортивного клубу козацького бойового мистецтва «Герць», і господарі турніру – бійцівський клуб «Бушидо».

У спорткомплексі "Олімпієць" відбувся відкритий чемпіонат міста Славутича з футболу серед команд юнаків. Турнір був присвячений 35-річчю виведення військ з Афганістану, вшануванню учасників бойових дій на території інших держав і підтримці Збройних Сил України.

наголошуючи на важливості пам'яті про події в Афганістані та потребі миру:

«35 років тому закінчилася десятирічна війна. Але, на жаль, і зараз, незважаючи на вік, деяким ветеранам Афганістану доводиться брати участь в бойових діях, захищаючи нашу Батьківщину від російської агресії. Хочеться, щоб цей турнір

був присвячений не тільки кінцю війни в Афганістані, але і кінцю всіх війн, які зараз тривають. На жаль, війна торкнулась і таких молодих людей, як ви, але я дуже сподіваюся, що ваші діти будуть знати про війну лише з підручників історії і ніколи не почують виття сирен і гуркіт вибухів».

Вадим ІВКІН.

ЗНАМ'ЯНКА

У Знам'янці Кіровоградської області проведено чемпіонат з військово-спортивних багатоборств серед вихованців закладів освіти, присвячений 35-й річниці виведення військ з Афганістану та вшануванню учасників бойових дій на території інших держав.

ОРГАНІЗАТОРАМИ традиційно були Знам'янська міська організація ТСО України, міська організація УСВА та відділ освіти, молоді і спорту міської ради.

Цього року за перехідний кубок боролися 11 команд закладів освіти міста і команда Суботцівської громади. Юнаки та дівчата змагалися у стрільбі з гвинтівки, неповному розбиранні та складанні автомата АК-47, споряджали на швидкість магазин автомата патронами й проходили вишкіл з домедичної підготовки.

Перше місце під час неповного розбирання та складання автомата виборов Максим Мосейчук (лицей «Дивосвіт». На рубезі «Спорядження магазину автомата АК-47 патронами» переможцем став Ярослав Яровий (лицей «Гармонія»).

У стрільбі з гвинтівки найкращими були Дмитро Христенко та Катерина Шмуратова з команди лицей «Гармонія», вони розділили перше і друге місце. Найшвидшим і найточнішим під час накладання турнікету був Андрій Скрипай з команди лицей «Інтелект».

У загальному підсумку перше

місце та перехідний кубок виборола команда лицей «Гармонія» Знам'янської міської ради.

Вітали переможців та учасників голова Знам'янської МО ТСО України, учасник бойових дій в Афганістані Володимир Колебіденко, старший офіцер Кропивницького районного ТЦК і СП Микола Пшеничний, головний спеціаліст відділу освіти, молоді і спорту Знам'янської міської ради Тетяна Попова, члени Знам'янської організації УСВА Віктор Чинчой та Олександр Мазур.

Передплата

Побратиме, це наша з тобою газета!

Газету Української Співки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) «ТРЕТІЙ ТОСТ», де друкуються законодавчі матеріали з питань соціального захисту сімей загиблих військовослужбовців, інвалідів війни, учасників бойових дій, юридичні консультації, матеріали про життя і роботу організації УСВА (територіальних, місцевих, районних), спогади, проза і поезія, можна передплатити у пунктах приймання передплати.

Оформити передплату з поточних місяців також завжди можна до 16 числа (включно) кожного місяця, що передує передплатному. Мінімальний передплатний період – один місяць.

Наш індекс – 30224.

Вартість без урахуванням приймання передплати складає: на місяць – 14 грн, на три місяці – 42 грн, на шість місяців – 84 грн, на рік – 168 грн.

Підтримуйте газету воїнів-інтернаціоналістів «Третій тост» своєчасною передплатою.

ПРЕС-СЛУЖБА УСВА.

ТТ

ТРЕТІЙ ТОСТ

Свідоцтво про реєстрацію
КВ 839 від 18.07.1994 р.

Газета заснована у липні 1991 року

ЗАСНОВНИК: УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ВЕТЕРАНІВ АФГАНІСТАНУ (ВОЇНІВ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ)

РЕДАКЦІЯ НЕ ЗАВЖДИ ПОДІЛЯЄ ПОЗИЦІЮ АВТОРІВ І НЕ МАЄ МОЖЛИВОСТІ ПОВЕРТАТИ РУКОПИСИ. ЛИСТУВАННЯ З ЧИТАЧАМИ – НА СТОРІНКАХ ГАЗЕТИ. ЗА ТОЧНІСТЬ І ДОСТОВІРНІСТЬ ВИКЛАДЕНИХ ФАКТІВ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕСЕ АВТОР.

НАША АДРЕСА:

01054, М. КИЇВ, ВУЛ. ЯРОСЛАВІВ ВАЛ, 36Е.

ТЕЛ. 272-47-45, ФАКС 272-50-42.

E-MAIL: USVA2007@UKR.NET

САЙТ: WWW.USVA.ORG.UA

ГАЗЕТУ ВІДДРУКОВАНО У ДРУКАРНІ

ФОП КЛЮЧУК С. М., МІСТО ЧЕРНІВЦІ,

ВУЛ. ЗАВОДСЬКА, 37.

Тираж 2000. Зам. 230.

ІНДЕКС 30224.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ